

A vyplnilo se ...!

Vysoko vzdouvaly se vlny nespravedlnosti v době faraonů. Nemravnost, zločiny slavily triumfy a zotročení Izraele dosáhlo vrcholu.

Tu vkročil na tuto zemi Abdrushin! První krok k záchraně těch lidských duší, které chtěly toužebně usilovat ke Světlu, byl tím ze Světla učiněn! Velká nouze Židů očistila tyto tak, že jejich duševní schopnosti v mukách útisku dosáhly vývojem tak jemného citění, že mezi tehdejšími lidmi jako jediní byli přístupní záchvěvům, které přicházely ze světlých výšin do těchto hlubin.

Tyto záchvěvy byly a jsou odjakživa, avšak žádný člověk na zemi se je nesnažil přijmout. Teprve nejstrastiplnější nouze otrásla po dlouhé době dušemi zotročených Židů a uvolnila je tak, že také konečně mohli cítit jemné záchvěvy z kosmu a tím tápavě povstalo přání po blízkosti Boží, které se nakonec pozvedlo k vroucímu vzestupu žhavé prosby.

Při tomto touhyplném výkřiku o pomoc ke Světlu nastalo také vzájemné působení. Dokud tito lidé své myšlení a citění drželi obrácené k zemi, nemohlo také samozřejmě ve vzájemném působení na ně nic jiného zpětně proudit. Poté co však konečně zaměřili svůj pohled vzhůru ke Světlu, ve vážném, skutečně pokorném chtění, tu mohl také ve vzájemném působení silněji do duší plynout jen proud Světla. Volání o pomoc trpícího lidu tím bylo vyslyšeno. Přišel zachránce!

Přišel ve splnění Boží vůle, ze které sám vyšel. Proto

zůstává také neodvratným zákonem, že všude, kam vstupuje, **musí** vzniknout nepřátelství na těch místech, kde se něco staví **proti** spravedlivé Boží vůli, avšak nejčistší mír a štěstí tam, kde spravedlnost tvoří ve **skutečném** smyslu část života.

Protože Abdrushin tehdy jako nyní v sobě nese živou Boží vůli, ze které vychází zákony ve stvoření, a protože on **jest** člověkem se stanuvší Boží vůle, může proto již svým bytím rozuzlit všechny konečné účinky duchovních zákonů ve stvoření.

Rozuzlení se při tom pro každého jednotlivce, jakož i pro celé národy utváří vždy **podle toho**, jaký konec skrývá v sobě právě jimi samými zvolená cesta, tedy přesně podle druhu, do jehož směru se již dobrovolně postavili. Kloní-li se k temnu, tak budou také zcela nevyhnutelně následovat hrůzy, avšak usilujícím ke Světlu přinese štěstí a radost. I když je cesta ležící před všemi lidskými dušemi a vedoucí k tomuto konci také ještě daleká, takže se domnívají, že mají čas, mnoho času pro poslední rozhodnutí, které má konečnou platnost, ... vstoupí Abdrushin jakožto část živoucí Boží vůle mezi ně, čímž bude rychle, samočinně a bez jakéhokoliv přechodu přivozen konec všech cest, v čemž spočívá poslední soud!

Konec blíží se Abdrushinem vyzařovanou magnetickou mocí rychle k rozuzlení, takže lidská duše nemůže sledovat svou cestu jako doposud, nýbrž musí ihned přijmout jako ovoce to, co zasela, a rovněž díla všech duší propadnou při tom soudu. Rozkvetou, jakmile jsou podle vůle Boží, nebo se zhroutí v sobě, pokud s ní **nestojí** v úplném souladu. K tomu patří **veškerá** započatá díla, rodinou a manželstvím počínaje, činnostmi v zaměstnání konče, lhostejno, zda v živnostech, průmyslu, obchodu, hospodářství nebo státnictví, na tom nezáleží, neboť to

ihned propadá rychlému rozuzlení duchovních zákonů, podle Boží spravedlnosti. Člověk v tom nemůže nic zadržet nebo odložit, nic zakrýt nebo zaobalit. Musí bezmocně nechat přes sebe přejít to, co vyžaduje **skutečné** právo, i když se to tak podle jeho pozemského nazírání nejeví!

Člověkem se stanuvší Boží vůle je jako živý kontakt, který dává povstat zápalné jiskře rozuzlení, kdekoliv se ve svém pozemském bytí dotýká člověka nebo celého národa. Jeho bytí vynucuje zúčtování a všude musí tlačit k rozhodnutí, k rozhodnutí posledního, které je všemu stávajícímu ještě možné.

Tak stává se soudem, kamkoliv přichází, aniž by sám potřeboval soudit. Následkem svého původu je jako samočinný klíč pro uzavření veškerého dění, meč, který se má pouze postavit do světa, na němž se každý a také vše roztrídí! —

Protože bezpráví Egyptanů tehdy v utrpení židovského lidu volalo až vzhůru ke Světlu, předcházeli Abdrushin Syna Božího následuje žalobu, aby Egyptanům přinesl soud, a tím osvobodil národ Židů, aby utrpením očištěn jednou splnil své povolání tím, že jako tehdy nejzralejší národ pak přijal Syna Božího, jakmile k tomu nastal čas! —

Tak přišel na zemi v knížeti nejmocnějšího sousedního národa Egyptanů vyslanec pro Boží soud. Jako kníže Arabů nesl jméno Abdrushin. Znamená to ve svém smyslu totéž jako: Syn Duchu Svatého.

Často docházel do faraonova paláce a přinášel tím zcela sám rozuzlení duchovních zákonů pro celý národ. Jen skrze toto bylo možné, že také Mojžíš mohl tehdy oznámit všechny tresty,

které se **rychle** vyplnily! Toto splnění přišlo skrze Abdrushina, který jako část živoucí vůle Boží musel na zem přinést vyrovnávající spravedlnost v samočinném rozuzlení duchovních zákonů, jejichž následky se projevují i v hrubohmotnosti.

Tak byl egyptský lid ve své nespravedlnosti a nemravnosti těžce drcen a souzen skrze Boží Vůli a židovský lid při tom osvobozen ke vzestupu pro splnění povolání, aby ve svém středu se vzrůstající zralostí připravil půdu pro přijetí Syna Božího na zemi.

Byl to začátek kruhu, který v sobě skrýval mocné dění a který se musí uzavřít opětovným příchodem Abdrushina na tuto zemi! Lidstvu byla tím vložena do ruky možnost vzestupu do netušené výše. —

Abdrushin si v této tehdejší době podmanil mezi jinými také vysoce vyvinutý národ indického původu. V něm byl věstec, jehož prostřednictvím právě skrze přítomnost Abdrushina mohla nastat vysoká zjevení. Úkolem tohoto věstce bylo oznámit tato zjevení, protože by pomohla lidem snáze a rychleji dospět duchovně vzhůru. On se však místo toho uchýlil zcela do sebe, žil uzavřen před lidmi a zpracovával neobyčejné vědění jen sám pro sebe, jak to také dnes ještě velmi mnozí činí. Také dnes stahují se vědoucí nebo ti, co se jimi stali, ve většině případů buď do sebe sama, nebo se dokonce uzavřou před všemi lidmi, pokud je to vůbec možné, protože se obávají, že by byli nepochopeni nebo dokonce vysmíváni. Také často proto, aby své vědění vychutnali sami pro sebe a užívali si ho.

Takové chování je však **falešné**. Kdo obdržel větší vědění, má je dávat dál, aby tím pomohl jiným; neboť také jemu

samotnému bylo darem. Nemohl by ho získat. Zejména přijetí zjevení zavazuje. Obvykle však do světa vytrubují jen ti málo vidoucí všechno to, co pro druhé nemá žádnou hodnotu, a tedy škodí těm, kteří se stali skutečně vědoucími, protože jsou pak předem s nimi házeni do jednoho pytle a nepřikládá se jim žádná hodnota. Také z těchto důvodů mlčí mnoho vědoucích, kteří by jinak mluvili.

Tak selhal také tento věštec tehdejší doby ve svém vlastním úkolu. Byl u toho, když byla Abdrushinova tělesně - smrtelná schrána kladena do hrobu. Avšak tu ho to přemohlo a v nejvyšším vnuknutí vytesal na velký kámen v pohřební komoře celé dění, počínaje Abdrushinovým původem z Božského přes jeho úkoly během jeho putování světy až ke znovuspojení s Božským a k jeho konečnému úkolu. Záznam v kameni obsahuje také dnešní dobu se vším děním.

Náhrobní kámen Abdrushinův, dnes ještě skrytý zrakům zvědavých lidí, nese i stejné znamení, které má náhrobní kámen, který kryje kosti, jež nosil Syn Boží na zemi. Zjevení této skutečnosti lidským zrakům zůstává ještě vyhrazeno hodině pozemského splnění. Avšak tato doba není daleko. —

Začátek kruhu začal se pohybovat. Dění se rozvinulo. Jako koruna přišel Syn Boží na zem k žádané spáse lidstva a celého stvoření.

Avšak lidé tuto spásu nepřijali. S počátkem pozemského blaha stoupala opět také duchovní nedbalost, která vzala veškerou jemnost citění a jako nejbližší následek nechala vybujet

lidské pýše, která se stále hustěji pokládala kolem lidské duše jako trnité houští a odřízla ji ode všech záchvěvů, které se snášejí ze světlých výšin.

Tak nacházelo poselství ze Světla prostřednictvím Syna Božího jen málo ozvěny ve znovu tak sevřených a omezených lidských duších. Velký Nositel Světla byl jako jim nepohodlný zavražděn. —

V té době byla také indickému věstci z pozemského času Abdrushina dána příležitost k nápravě jeho tehdejšího selhání. Z milosti znovu se pozemsky zrodil jako Kašpar, jeden ze tří králů z Orientu, kteří poznali hvězdu a vyhledali dítě. Tím dostal možnost vyrovnat osud, který svým mlčením během času Abdrushinova na sebe uvalil, protože Abdrushinovo poslání stojí v nejužší spojitosti s úkolem Syna Božího. Avšak také zde opět selhal s ostatními dvěma králi. Jejich úkolem nemělo být jen to, aby přicestovali do Betléma, dítěti jen **jednou** přinesli dary a pak opět zmizeli. Byli vyvoleni a určeni, aby v poznání Syna Božího **vždy** mu stáli po boku, aby mu ulehčili jeho pozemskou dráhu ve všech čistě **pozemských** věcech! Během **celého** jeho pozemského života. Měli ho **pozemsky** podepřít svou mocí a svým bohatstvím. Jedině za tímto účelem byli zrozeni do svých poměrů, k tomu určeni již před zrozením a obdařeni pak jasnozřivostí, aby mohli lehce splnit to, co si dříve vyprosili.

Oni však v tom zklamali a mezi nimi po druhé i někdejší věštec. —

Vysokému poselství Syna Božího z Pravdy již tehdy nebylo správně porozuměno, pozdějšími duchovními vůdci však bylo stále více komoleno a často falešně vykládáno, čímž se ztratil

jeho čistý jas. Temno se opět rozprostřelo nad všemi lidmi, nad vší zemí. —

Avšak bez překážek krouživě rostl tento otevřený kruh a přibližoval tím také svět hodině, kdy v návratu člověkem se stanuvší Boží vůle musí nastat také nevyhnutelné uzavření tohoto kruhu. Konec bude nyní spojen se začátkem. V tom však spočívá rozuzlení a zúčtování veškerého dění! To přináší veliký obrat světů!

Obrat světů! Nezbytně nutný, aby svět nebyl vlivem falešného sebeklamu lidí úplně vehnán do zkázy. A Abdrushin opět přišel na tuto zemi, aby uzavřel kruh, rozuzlil všechny duchovní zákony, rozuzlil všechny duchovní zákony, které jsou falešným chtěním lidí zle zauzlené, a tím splnil to, co již bylo varovně a napomínajíc zaslíbeno před tisíciletími:

„Soud!“

Trpělivě čekal a pozorně sledoval na lidech jejich falešné působení a mnohé z toho prožil sám na sobě, opět probouzel nepřátelství tam, kde něco nebylo v souladu s Boží vůlí, a přinášel mír tam, kde k Boží vůli bylo správné stanovisko. Čekal, až ho dostihne volání Boha k započetí.

A protože se temno mezitím vtisklo již do všeho, co povstalo činností lidí, tak to bylo pro něj převážně jen utrpením a beznadějným bojem, dokud zůstal utajen a svou moc ještě nesměl rozvinout. Záření v něm byla hustě zahalena, aby příliš brzy nepřinesla silná rozuzlení, která patří ke světovému soudu. Teprve s hodinou, která přinesla obrat světů, mohly pozvolna,

pomalů záhaly od něj odpadnout.

Až do té doby však mohl ještě jednou zvěstovat Slovo Pravdy, neznetvořené, jak je již přinesl Syn Boží, aby ti skutečně vážně ke Světlu usilující dostali příležitost se v soudu zachránit, neboť ty lidské duše, které skutečně vážně usilují k Pravdě a touží po **duchovním** vzestupu, nejen po pozemském pod pláštíkem duchovního hledání, najdou také v tomto Slově Pravdy svou záchrannou kotvu! Pro všechny ostatní to však není dáno. Zůstávají pro ně slepí a hluší následkem zákona bezpodmínečného vzájemného působení; neboť nezasluhují záchrany. Slepí a hluší jsou přece i na onom světě po pozemské smrti, navzdory tomu, že musí žít.

Aby poukázal na začátek tohoto kruhu dění, který se s tímto obratem světů musí uzavřít, dal nyní lidstvu Boží Slovo Pravdy opět pod svým tehdejší jménem Abdrushin! To platí pro ty, kteří ve včasném poznání ještě přežijí soud.

Poukaz k ulehčení pozdějšího přehledu! Porozumění pro to přijde lidem až **po** očištění, když budou matoucí a falešné duše vyloučeny, avšak pro všechny ostatní započne vzestup v obnoveném rozkvětu. —

A náhle hodina splnění zaslíbení pro veliký obrat světů byla tu! Zdánlivě byla neohlášena, jako tehdy v Egyptě. Jen ti, co toho byli účastni, věděli o ní, zatímco lidstvo klidně spalo. Připravovalo se tím veliké a Abdrushin vešel po dlouhé době pozemského učení v poslání, které ho staví před lidstvo jako Syna Člověka, který je zaslíben, aby se lidstvo na něm soudilo! **Na** něm; neboť jak již bylo vysvětleno, on **je** soud, avšak sám nesoudí. —

Třebaže byl na zemi až do obratu světů silně brzděn hustými obaly, tak působil Abdrushin přece již během učební doby rozuzlováním duchovních zákonů, sice slabě a vždy jen tam, kde **osobně** přišel do styku, avšak přece bezpodmínečně v jednotlivcích, jakož i v jejich dílech, a tím také samočinně, avšak neosobně trestal nebo odměňoval všechno to, co mu při tom vyšlo vstříc, jen svým samotným bytím! Tomuto živoucímu přírodnímu zákonu nedalo se v jeho působení zcela zabránit. Co bylo nezdravé a falešné, nemohlo skrze něj sklízet zdravé a správné, pokrytectví nebo licoměrný sebeklam, ve kterém tak mnozí lidé velmi často žijí, nemohl pak přirozeně očekávat také žádný užitek, nýbrž vždy jen škodu v bezohledném rozuzlení vzájemného působení.

Avšak bylo také opět samozřejmé, že bláhoví lidé v těžkém nedostatku svého sebepoznání neviděli při tom spravedlivé účinky svého **vlastního** vnitřního života, nýbrž chtěli připouštět jen vnější dění, jako by vycházelo od Abdrushina, a tak ho potírali, tupili a podezřívali, což muselo často tížit první polovinu jeho pozemské cesty. Potom však přinesl stvoření soud!

Jako král všehomíra Imanuel, jako Parsifal Prastvořených a v duchovní říši, a konečně jako Syn Člověka v hrubohmotnosti na této planetě Zemi. Trojdílný v jednom, působí současně jako Božské mysterium. Děj, který nemůže dojít pochopení vyvinutými lidskými duchy, na němž však již mají podíl Prastvoření; neboť také oni mohou působit zde na zemi, zatímco současně plní svou službu nahoře v hradu Grálu.

S obratem světů spadly brzdící obaly z Abdrushina. Následkem toho byla netušená moc, kterou Abdrushin nyní může a musí vědomě vysílat do těch směrů, které mu jsou Boží vůlí

předepsány, aby zničil všechno nezdravé, a tím osvobodil zdravé od škodlivého tlaku, který je drží nízko a který brání volnému vzestupu ke Světlu.

Tak povstane na zemi konečně mnohými očekávaná Boží říše, která byla spravedlivým kdysi zaslíbena jako tisíciletá. Bude to vynuceno nadpozemskou a nadlidskou mocí, která je dána Božím vyslanci ke splnění zaslíbení!

A opět dostal indický věstec, pozdější král Kašpar ze země východu příležitost, nyní vyrovnat dvojí selhání. Bylo mu to poskytnuto jako poslední možnost, tentokrát sice ne pozemsky, přece však duchovně spolupůsobit při posledním dění.

A nyní naplní se **veškerá** zaslíbení, nezadržitelně, nezměnitelně, jak to spočívá v určení Božím! Ani jedno z nich nezůstane otevřeno; neboť kruh se již začíná pomalu uzavírat! A s částí Abdrushin - Parsifal spojuje se nyní v pozemském těle také ještě jeho Božská část, takže v této hrubohmotnosti nyní povstává Imanuel, který byl všemu lidstvu zaslíben již prorokem Izaiášem! Že se lidé pokoušeli zaslíbení Imanuele, Syna Člověka ztotožňovat se zaslíbením Ježíše, Syna Božího, ukazuje jen nedostatečnost lidského pochopení, dokonce vůči nejjasnějším a nejjednoznačnějším záznamům Bible. Když se už mohla stát chyba, že se na pojem označení Syna Božího a Syna Člověka chtělo hledět jako na pojem jediný, protože se v tom nikdo nevyznal a věřící byli příliš bázlivi, než aby přijali myšlenku na dvě osoby, tak musel by přece zřetelný poukaz na dvě zcela rozdílná jména v zaslíbení připustit úsudek o dvou osobách. Blaze proto všem lidem, kteří v poslední hodině v sobě mohou ještě přijít k poznání!

Amen!